

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „Latvijas propāna gāze”.

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ogólne reguły interpretacji 2 lit. b) i 3 lit. b) zawarte w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1031/2008⁽¹⁾ z dnia 19 września 2008 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 oraz w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 948/2009⁽²⁾ z dnia 30 września 2009 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 należy interpretować w ten sposób, że jeżeli zasadniczy charakter towaru (skroplony gaz węglowodorowy) jest nadawany przez wszystkie składniki mieszaniny gazu łącznie i nie można oddzielnie zidentyfikować żadnego jego składnika jako czynnika, który nadaje tej mieszaninie zasadniczy charakter w rozumieniu ogólnej reguły interpretacyjnej 3 lit. b), to należy założyć, że czynnikiem, który nadaje towarowi zasadniczy charakter, jest ta substancja, która znajduje się w największej proporcji w mieszaninie?
- 2) Czy z art. 218 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r.⁽³⁾ ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny wynika obowiązek zgłaszającego towar (skroplony gaz węglowodorowy) dokładnego wskazania procentowej ilości substancji o największym występowaniu w mieszaninie?
- 3) Czy jeżeli zgłaszający towar nie wskazał precyzyjnie procentowej ilości substancji o największym występowaniu w mieszaninie, to czy do gazu, którego skład wynosi 0,32 % łącznej ilości metanu, etanu i etylenu, 58,32 % łącznej ilości propanu i propylenu i nie więcej niż 39,99 % łącznej ilości butanu i butenu, należy zastosować kod 2711 19 00 Nomenklatury Scalonej Unii Europejskiej, który w niniejszej sprawie został zastosowany do tego towaru przez zgłaszającego, czy też kod 2711 12 97, zastosowany przez Valsts ieņēmumu dienests?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 291, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 948/2009 z dnia 30 września 2009 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 287, s. 1).

⁽³⁾ (Dz.U. L 253, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) w dniu 19 czerwca 2015 r. – Daniele Striani i in., RFC. Seresien ASBL/ Union Européenne des Sociétés de Football Association (UEFA), Union Royale Belge des Sociétés de Football – Association (URBSFA)

(Sprawa C-299/15)

(2015/C 270/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Daniele Striani i in., RFC. Seresien ASBL

Strona pozwana: Union Européenne des Sociétés de Football Association (UEFA), Union Royale Belge des Sociétés de Football – Association (URBSFA)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 101 TFUE (lub art. 102 TFUE) należy interpretować w ten sposób, że zasada UEFA zwana „zasadą równowagi finansowej” lub „break-even rule” stanowi naruszenie tego przepisu prawa Unii w zakresie, w jakim ta zasada UEFA prowadzi do ograniczeń konkurencji (lub nadużycia pozycji dominującej), zwłaszcza ograniczenia „ze względu na realizowany cel” sprowadzającego się do ograniczenia prawa do inwestowania, które to ograniczenia mają charakter antykonkurencyjny albo są niezgodne z realizacją celów wyznaczonych przez UEFA – czyli długotrwałą stabilnością finansową klubów piłki nożnej i uczciwością sportową zawodów UEFA – albo – ewentualnie – są nieproporcjonalne w stosunku do realizacji tych celów?
 - 2) Czy art. 63 TFUE, 56 TFUE i 45 TFUE (oraz art. 15 i 16 Karty praw podstawowych UE) należy interpretować w ten sposób, że zasada UEFA zwana „zasadą równowagi finansowej” lub „break-even rule” narusza te przepisy prawa Unii w zakresie, w jakim zasada UEFA prowadzi do ograniczeń swobodnego przepływu (kapitału, usług, pracowników), które to ograniczenia są niezgodne z realizacją celów wyznaczonych przez UEFA – czyli długotrwałą stabilnością finansową klubów piłki nożnej i uczciwością sportową zawodów UEFA (które zatem nie są uzasadnione „nadrzędnymi względami interesu ogólnego”) albo – ewentualnie – są nieproporcjonalne w stosunku do realizacji tych celów?
 - 3) Czy ww. przepisy prawa Unii (albo niektóre z nich) należy interpretować w ten sposób, że art. 65 i 66 regulaminu ogólnego UEFA „Regulamin UEFA dotyczący licencji dla klubów oraz finansowego fair-play” naruszają te przepisy (albo niektóre z nich) w zakresie, w jakim zasada UEFA – nawet jeśli ograniczenia/przeszkody, do jakich prowadzi pozostają w stosunku zgodności z ochroną uczciwości sportowej zawodów UEFA – ma charakter nieproporcjonalny lub dyskryminacyjny w zakresie, w jakim faworyzuje płatności na rzecz pewnych wierzycieli i – odpowiednio – nie sprzyja płatnościom wierzycielom nie podlegającym ochronie, w szczególności agentom zawodników?
-